

Порядок оскарження податкової вимоги

Відповідно до абзацу першого п. 59.1 ст. 59 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) коли у платника податків виник податковий борг, контролюючий орган надсилає (вручає) йому податкову вимогу в порядку, визначеному для надсилання (вручення) податкового повідомлення-рішення.

Згідно з вимогами п. п. 17.1.7 п. 17.1 ст. 17 ПКУ платник податків має право оскаржувати в порядку, встановленому цим Кодексом, рішення, дії (бездіяльність) контролюючих органів (посадових осіб).

Пунктом 56.1 ст. 56 ПКУ встановлено, що рішення, прийняті контролюючим органом, можуть бути оскаржені в адміністративному або судовому порядку.

Коли платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених ПКУ або іншими законами України, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скаргою про перегляд цього рішення (п. 56.2 ст. 56 ПКУ).

Згідно з абзацом першим п. 56.3 ст. 56 ПКУ скарга подається до контролюючого органу вищого рівня у письмовій формі (за потреби – з належним чином засвідченими копіями документів, розрахунками та доказами, які платник податків вважає за потрібне надати з урахуванням вимог п. 44.6 ст. 44 ПКУ) протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується.

Коли останній день строків, зазначених у ст. 56 ПКУ, припадає на вихідний або святковий день, останнім днем таких строків вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем (п. 56.13 ст. 56 ПКУ).

Платник податків одночасно з поданням скарги контролюючому органу вищого рівня зобов'язаний письмово повідомляти контролюючий орган, яким визначено суму грошового зобов'язання або прийнято інше рішення, про оскарження його податкового повідомлення-рішення або будь-якого іншого рішення (п. 56.5 ст. 56 ПКУ).

Статтею 19 прим. 1 ПКУ визначено перелік функцій контролюючих органів. Функцію здійснення погашення податкового боргу, стягнення своєчасно ненарахованих та/або несплачених сум єдиного внеску та інших платежів закріплено виключно за контролюючими органами обласного та центрального рівнів.

Тобто для оскарження податкових вимог, направлених органами ДФС, діє однорівнева система адміністративного оскарження.

Таким чином, при прийнятті платником податків рішення про оскарження податкової вимоги платник податків має право звернутися до

ДФС із скаргою про перегляд цього рішення протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання платником такої вимоги.

Рішення ДФС, прийняте за розглядом скарги платника податків, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку (п. 56.10 ст. 56 ПКУ).

Порядок судового провадження щодо оскарження рішень контролюючого органу регулюється положеннями Кодексу адміністративного судочинства України.

Водночас, Скарга, подана із дотриманням строків, визначених п. 56.3 ПКУ, зупиняє виконання платником податків грошових зобов'язань, визначених у податковому повідомленні – рішенні (рішенні), на строк від дня подання такої скарги до контролюючого органу до дня закінчення процедури адміністративного оскарження (п. 56.15 ПКУ). Тобто, протягом зазначеного строку податкові вимоги з податку, що оскаржується, не надсилаються, а сума грошового зобов'язання, що оскаржується, вважається узгодженою.

День закінчення процедури адміністративного оскарження вважається днем узгодження грошового зобов'язання платника податків.

Платник податків має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу у будь-який момент після отримання такого рішення протягом 1095 днів.

Рішення контролюючого органу, оскаржене в судовому порядку, не підлягає адміністративному оскарженню.